

Utvärderingsrapport bild

Utbildnings- och forskningsnämnden (UFN) har utvärderat *ämnet bild*. Utvärderingen har genomförts av UFN.

Rapporten är en sammanställning av sakkunnigytranden som baseras på skriftliga underlag (självvärderingar inklusive bilagor, matris över kurser/examensmål samt kurs- och utbildningsplaner). De skriftliga underlagen har granskats av externa sakkunniga docent Hanna Ahrenby, Umeå universitet, och professor Anette Göthlund, Konstfack, som lämnat skriftliga yttranden. Med Studentkårens medgivande har inga studentintervjuer genomförts.

Dialog med representanter för utbildningen om utkast till utvärderingsrapport har genomförts 2026-06-11.

1 Utbildningens profil och avgränsning

Värdering av utbildningens profil och avgränsningar i ett nationellt och internationellt perspektiv:

Sakkunnig 1

Högskolan Dalarnas lärarutbildning erbjuder distansstudier, vilket möjliggör för studenter som inte kan flytta till eller bor i närheten av en studieort att studera till lärare. Enligt självvärderingen framgår att möjligheten att läsa ämnet bild är en av orsakerna till att vissa studenter väljer Högskolan Dalarna, och det gör ämnet betydelsefullt för rekryteringen till lärarutbildningen. Högskolan erbjuder sedan länge distansutbildning vilket har bidragit till att utveckla kompetens hos de anställda lärarna och anpassade lokaler och utrustning för digital och distansbaserad undervisning. I självvärderingen framgår dessutom god genomströmning, och det talar för att Högskolan Dalarna framgångsrikt har utvecklat en distansbaserad lärarutbildning i ämnet bild. Denna kompetens är viktig att ta till vara och fortsatt utveckla, eftersom behovet av en väl fungerande lärarutbildning med bild som ämne är nationellt angeläget. Utbildningen fyller ett behov som andra lärosäten inte tillgodoser på samma sätt.

Sakkunnig 2

”Utbildningen” refererar i det följande till Ämneslärarprogrammet Bild och de kurser som institutionen Kultur och samhälle ansvarar för.

Jag bedömer inte att ett internationellt perspektiv är aktuellt för denna granskning, eftersom lärarutbildningar och deras examensmål har en helt igenom nationell prägel.

I ett nationellt perspektiv utmärker sig ämneslärarprogrammet bild genom att vara en utbildning som till allra största delen ges som distansutbildning. Det faktum att det är den enda ämneslärarutbildningen i bild som erbjuds på distans lyfts i självvärderingen fram som en styrka i relation till breddad rekrytering. Personer som bor utanför storstadsregioner eller som p g a

familjesituation inte kan flytta till en ort med bildlärarutbildning kan ändå välja en sådan utbildning. Det är till utbildningens fördel att den når grupper som annars inte skulle kunna utbildas till bildlärare. Men, detta ska dock ställas i relation till andra faktorer som framstår som problematiska, vilket inte diskuteras i självvärderingen. En sådan faktor handlar om att de som går utbildningen ska ha likvärdiga möjligheter att genomgå och tillgodogöra sig den. Detta för att utbildningen ska kunna garantera att studenterna kan utveckla tillräckliga kunskaper för att kunna verka som bildlärare med hög kompetens. Bildämnets praktiska gestaltande och hantverksmässiga karaktär utgör dess kärna och alla utbildningens kurser innehåller också bildframställning i olika material och tekniker, vilket i sig är bra. I självvärderingen anges att studentgruppen som påbörjar utbildningen har mycket olika förkunskaper inom det visuella fältet, detta trots att studenterna antas med arbetsprover (är ett förkunskapskrav), och att man därför lägger stor vikt vid att studenterna ska få utveckla sina gestaltande kompetenser under första terminen. Det framstår därför som en stor utmaning att säkerställa att studenterna faktiskt får tillräcklig träning i "hantverket" när den till största delen sker enskilt och individuellt. Den undervisning som ges på campus anges till tre campusträffar om vardera 2-3 dagar (i kurserna Bild I, II, III), vilket knappast kan räcka till mer än introducerande moment och att låta studenterna bekanta sig med material och tekniker. När studenten därefter på egen hand ska utföra momenten förefaller det också vara svårt, för att inte säga omöjligt, att garantera studenterna likvärdig undervisning på distans: En student kanske har tillgång till avancerad teknik, gedigna material, egen studio etc., medan en annan arbetar i ett litet studentrum och endast har tillgång till mycket enkla material och enkel teknik. Det anges också i kursplanerna att den studerande själv ska bekosta det förbrukningsmaterial som behövs för laborativa övningar som inte sker vid campus.

I målen för kursen Bild III med didaktisk inriktning för gymnasieskolan 30 hp, anges att "Kursen förbereder för undervisning i ämnet bild i gymnasieskolan. Målet är att den studerande efter avslutad kurs har uppnått fördjupade kunskaper om fotografi, digitala medier och rörliga bilder samt om hur bilddidaktik och mediapedagogik kan tillämpas i gymnasieskolans bildundervisning. Stor vikt läggs vid ett självständigt utforskande och experimenterande visuellt utvecklingsarbete." (min kursivering) Detta är bra kursmål som kopplar väl till innehåll och examinationer. Den kommentar jag har är att kursens fokus på fotografi, digitala medier, rörlig bild och mediapedagogik tydligt riktar in sig mot estetiska programmet inriktning estetik och media. Men frågan är i vilken utsträckning Bild III även ger fördjupade kunskaper så att en student efter avslutad utbildning är konkurrenskraftig för en bildlärartjänst på t.ex. estetiska programmets inriktning bild och form?

Utbildningen har en tydlig bilddidaktisk profil. Den stärks genom de arbetssätt som används, där såväl teoretiska som praktiska moment ligger till grund för didaktiska övningar och reflektion, vilket framkommer i såväl exempeluppgifter som kursplaner. Även programstrukturen visar hur ämnesstudierna "didaktiseras" genom hur de varvas med VFU och UVK-kurser. Utifrån de dokument jag har haft tillgång till ser jag utbildningens didaktiska profil som en styrka, medan jag ser såväl för- och nackdelar med dess profil som distansutbildning.

Dialog med utbildningen:

Sakkunniga noterar att distansutbildning utvecklats över lång tid och att en fungerande pedagogik utvecklats. Distans ställer dock särskilda krav på studenter att mer självständigt utveckla hantverksmässiga färdigheter, och vid dialog diskuterades om det gynnar det breddad rekrytering att ge utbildningen på distans eller om det ställer särskilda krav på studenten. Projekt påbörjas på campusträffar, och därefter online-handledning. Studenterna har valt högskolan på grund av att det är

det enda lärosäte som erbjuder distansundervisning. Studenterna uppskattar campusträffarna men de är kostsamma och de efterfrågar inte fler. Fler campusträffar skulle inte ge utrymme för mer praktisk handledning då undervisningstiden ändå begränsad. Ett förslag är att införa ett slags digital ateljé - träffar för enbart studenter där de kan handleda varandra och även öva på sitt ledarskap som blivande lärare.

En av de sakkunniga frågar på vilket sätt ett konstpedagogiskt arbete skiljer sig ifrån ett bildpedagogiskt. Det ligger ingen strategisk tanke bakom detta, anledningen till att kalla det konstpedagogiskt är att det finns ett block som handlar om att studenterna behöver ta del av olika bildvärldar och ett bredare kulturutbud i form av museer och konsthallar, och uppmärksamma att det finns resurser som bildlärare kan använda som ett komplement till skolan.

Kommentar avseende utbildningens utvecklingsmöjligheter:

Sakkunnig 1

Jag ser fortsatt utveckling av distansundervisningen som viktig, särskilt genom användning av digitala lärplattformar och genom att undervisning kan sändas eller spelas in i realtid. Med god teknisk support och fortsatt utveckling av digitalt medierad undervisning kan utbildningen ytterligare stärkas. Jag ser också möjligheter att vidareutveckla digitala VFU-besök, något som kan vara en särskild utmaning i en distansutbildning.

Sakkunnig 2

Utbildningens företrädare är aktiva framför allt i nordiska och svenska nätverk för forskning och undervisning inom estetiska ämnen och lärarutbildningar. En utvecklingsmöjlighet skulle kunna vara att etablera fler internationella kontakter. För att garantera studenternas anställningsbarhet och säkerställa att de får goda och fördjupade kunskaper även i det hantverksmässiga/praktiska arbetet, vilket utgör grunden för bildläraryrket på alla nivåer, kunde fler campusträffar erbjudas. (Vilket delvis skulle gå emot idén om distansutbildning.)

Värdering av studenters möjligheter att påverka utbildningens upplägg och genomförandet av undervisningen:

Sakkunnig 1

Eftersom studenterna läser på distans träffar lärarna dem inte lika ofta som i campusbaserad utbildning, och de digitala mötena ger därmed mer begränsade möjligheter att fånga upp studenternas synpunkter. Genom studentrepresentation i olika råd och genom kursvärderingar bedömer jag dock att studenterna har goda möjligheter att påverka utbildningens upplägg. I den mån det går att bedöma utifrån självvärderingen förefaller studenternas synpunkter också tas till vara på ett omdömesgillt sätt, även om tydligare exempel hade varit önskvärda. Att lärarna regelbundet utvärderar undervisningen och gemensamt arbetar för att utveckla den innebär också goda möjligheter att uppmärksamma vad som fungerar väl och mindre väl för studenterna och därigenom ta till vara deras intressen.

Sakkunnig 2

Studenternas möjligheter att påverka utbildningens upplägg och genomförande bedöms som tillfredställande. Såväl muntliga som webbaserade utvärderingar genomförs efter varje kurs. Dessa sammanställs i en kursanalys som tillgängliggörs för efterföljande studenter. Hur svarsfrekvensen ser ut för de nätbaserade utvärderingarna framkommer inte. Men eftersom dessa tenderar att vara låga är det viktigt med återkommande och uppföljande muntliga kursutvärderingar, något som skrivs fram i självvärderingen på ett bra sätt.

Dialog med utbildningen:

Diskuterades vilka forum för studentåterkoppling som finns utöver kursvärderingar och hur synpunkter tas tillvara systematiskt. Kursdialog genomförs i slutet av varje 30 hp block. Senast med 15 deltagare. Dialogerna ger djupare synpunkter på högre detaljnivå som komplettering av de skriftliga. Dessa noteras och förs in i kursanalys. En anledning till det stora intresset för återkoppling kan vara att studenterna är indelade i mindre grupper som ofta ska visa sina arbeten i olika stadier och tränas i att ge och få feedback från lärare och andra studenter. För att detta ska fungera är det viktigt att skapa en öppen och trygg atmosfär med en pågående dialog.

2 Förutsättningar för utbildningen**Kommentar avseende kompetensdjup och kompetensbredd i förhållande till utbildningens omfattning och examensnivå:***Sakkunnig 1*

Jag bedömer att det finns både kompetensbredd och kompetensdjup för det aktuella ämnet inom lärargruppen så som den är sammansatt. Lärarna har olika bakgrunder, vilket bidrar till ämnesbredd, och flera har fördjupat sina akademiska studier efter respektive grundutbildning, genom exempelvis masterexamen eller doktorsexamen. Samtliga har högskolepedagogisk utbildning.

Av det nya dokumentet över anställd personal framgår att tre av fem anställda har doktorsexamen. Dokumentet klargör dock inte om någon är disputerad på konstnärlig grund i stället för vetenskaplig grund. Det har betydelse för kompetensen i relation till examination av examensarbeten. Exempelvis, om studentgrupperna som skriver examensarbeten uppgår till omkring 20 studenter och de skriver enskilt, framstår det som utmanande att hantera detta med endast två lektorer, om det endast är dessa som är disputerade på vetenskaplig grund.

Det framgår av underlaget att endast en person med doktorsexamen har lärarutbildning som grundutbildning. De två övriga har grundutbildning i konst respektive konst- och bildvetenskap. Detta ger en bredd, men också en viss sårbarhet, eftersom kompetenserna tycks komplettera varandra snarare än överlappa. Om någon slutar kan det därför uppstå ett kompetenstapp.

Av de två adjunkter som inte disputerat har en masterexamen i konst, medan den andra adjunktens grundutbildning inte är specificerad. Därmed är det svårt att fullt ut bedöma deras kompetensbredd i förhållande till den undervisning som bedrivs i bildkurserna.

Jag bedömer sammanfattningsvis att det finns tillräcklig ämnesbredd och ämnesdjup i förhållande till utbildningens innehåll och nivå. Däremot ser jag utmaningar i relation till utbildningens omfattning. Detta skulle eventuellt kunna hanteras genom att tillföra kompetens för handledning och examination av examensarbeten utifrån.

Sakkunnig 2

Det finns lärare som var/är anställda med såväl ämnesteoretisk och ämnesdidaktisk som konstnärlig kompetens. I dagsläget garanterar tre disputerade med olika inriktningar, en adjunkt med konstnärlig master, samt en adjunkt med ämnesdidaktiskt fokus kompetensdjup och -bredd. Sammantaget, med de lärarkompetenser som lånas in till utbildningens kurser i rörlig bild, liksom att man timanställer lärare som har gått i pension, finns i dagsläget lärarkompetens för att genomföra alla kurser på grund- och

avancerad nivå. Tillskottet av en lärare/forskare disputerad i pedagogik med kompetensområde digitalt lärande, interaktionsdesign och digital tillgänglighet är värdefullt, men dennes uppskattad arbetstid i utbildningen är endast 48%. Likaså stärks utbildningens kompetens av att en lärare med fil lic, som dessutom har bildlärarutbildning, nu har disputerat. Men samtidigt har utbildningen tappat en bildlärarutbildad med doktorsexamen, en bildlärarutbildad med masterexamen, en disputerad inom konstvetenskap. Därtill har pensionsavgångar skett, och fler är på gång. Jag instämmer alltså i självvärderingens kommentar om att personaltillgången på lång sikt behöver säkras och stärkas upp. Även utifrån i dagsläget rådande förhållanden.

Dialog med utbildningen:

Ansökan om befordran för disputerad adjunkt är på gång. Bland annat har oklarhet om blivande avdelningsledare dock inneburit att ärendet skjutits upp. Ämnet efterlyser mer stöd från institutionen inför befordran och docentmeritering.

Kommentar gällande forskningsmiljö och forskningsaktivitet i relation till ämnets inriktning:

Sakkunnig 1

I självvärderingen är publikationerna kopplade till anställda baserade på dem som var anställda tidigare och som redovisas i det första Excel dokumentet över anställda. I det underlag jag har tillgång till saknar jag uppdaterad information om publikationer för de nyanställda.

Det framgår av självvärderingen att merparten av lektorerna är tidiga i karriären och därför har svårt att konkurrera om forskningsmedel. Av de uppgifter jag tagit del av framgår inte att någon av de disputerade är docentmeriterad. När jag utgår från de personer som står upptagna som anställda i det senaste dokumentet och jämför detta med publikationsförteckningen framgår att det framför allt är en av lektorerna som publicerar sig regelbundet och därigenom ytterligare fördjupar sin kunskap och bidrar till den vetenskapliga utvecklingen. Hennes publicering sker dock främst inom konst- och bildvetenskap. Hon närmar sig pension och har nu delpension. I det underlag jag har tillgång till framgår det samtidigt att övriga lektorer inte publicerar sig regelbundet i vetenskapliga tidskrifter. Jag har dock inte någon uppdaterad publikationsförteckning som omfattar de nyanställdas publikationer.

De publikationer som adjunkterna bidrar till är i första hand studentlitteratur, vilket visar på kunskap och engagemang för ämnet och för utbildningen. Det bidrar även till lärarutbildningen i bild nationellt. Jag ser också att en tidigare anställd adjunkt vid flera tillfällen har samförfattat med en lektor från annat lärosäte, vilket är positivt. Denna adjunkt har dock gått i pension.

En ökad publikation skulle gagna ämnet, eftersom det stärker kompetensdjupet och ökar möjligheten att utbildningen förankras vetenskapligt. Aktivt forskande lärare blir inlästa och uppdaterade i den vetenskapliga utvecklingen inom fältet samt bidrar till dess vidare utveckling. Positivt är dock de anställdas deltagande i olika forskargrupper vid Högskolan Dalarna, det egna bildpedagogiska seminariet samt medverkan i olika nätverk, det underlättar för lärarna att hålla sig uppdaterade med aktuell forskning i fältet.

Sakkunnig 2

Den egna forskningsmiljön är liten. Det finns ingen professor och heller ingen docentmeriterad forskare. I dagsläget finns tre disputerade lärare i programmet, alla med för huvudområdet relevanta forskningsinriktningar. Forskargruppen samlas i det "bilddidaktiska seminariet", till vilket även externa forskare bjuds in. I självvärderingen anges att man samverkar med andra forskargrupper vid

lärosätet, framför allt Audiovisuella studier. Inom forskargruppen Audiovisuella studier bedrivs såväl vetenskaplig som konstnärlig forskning, vilket kan ses som en fördel för forskare inom bildpedagogikens område. Den bilddidaktiska forskningen förankras även i annan lärarutbildningsforskning som bedrivs vid lärosätet. Forskningsaktiviteten som helhet inom programmet är låg. Särskilt i dagsläget när en doktorands 80% forskningsaktivitet efter disputationen har övergått till 80% undervisning. Det vore med andra ord mer lämpligt om en fil. dr i pedagogiskt arbete innehade ett lektorat istället för en adjunktstjänst, inte minst för att stärka forskningsmiljön.

I självvärderingen anges att man ser en utvecklingsmöjlighet för bildämnet genom ett utökat samarbete med audiovisuella studier och pedagogiskt arbete. Dessutom finns en mångvetenskaplig forskningsprofil, Pedagogiskt ledarskap och pedagogiska miljöer vid högskolan som utgör en samlingspunkt för den praktiktäna utbildningsvetenskapliga forskningen. Båda dessa forskningsmiljöer är i allra högsta grad relevanta för utbildningens forskare. Förutsättningar för att stärka forskningsmiljön och utöka forskningsaktiviteten finns alltså och förefaller vara goda, men för att detta ska kunna ske behövs att forskarutbildade lärare får tid att forska (vilket kräver fler lärare/lärartimmar) och/eller att fler forskarutbildade kan anställas och ges forskningstid i tjänst. Möjligheten att anta nya licentiander eller doktorander skulle naturligtvis också stärka forskningsmiljön, förutsatt att man kan garantera handledarkompetens.

Dialog med utbildningen:

Diskuterades hur ämnet/institutionen tänker sig att stärka lektorernas publikationsfrekvens. Meddelades att det finns uppslag och vägar till forskning och att flera publikationer är på gång. Dock görs mycket forskning på fritiden då ämnet är underbemannat och då mycket av lärarnas forskningstid går åt till undervisning. Flera forskare har också slutat vid högskolan på grund av osäkerhet kring ämnets framtid. Ämnet efterlyser mer stöd från institutionen.

Kommentar avseende handledarkapacitet och -kompetens:

Sakkunnig 1

Det finns i dagsläget ingen doktorand anställd, såsom det tidigare funnits. Sammantaget framstår det som att det saknas kompetens för huvudhandledarskap för doktorand i pedagogiskt arbete, eftersom ingen är docentmeriterad.

Sakkunnig 2

Det är svårt att bedöma handledarkapacitet eftersom det inte går att utläsa någonstans hur många studenter som går in i de båda kurserna Examensarbete i bild. Men om nuläget kvarstår, där man har tre disputerade, och en av dessa måste fungera som examinator framstår läget som osäkert. Bristen på handledare i examensarbete är förvisso inte unik för denna utbildning och ofta hanteras det temporärt genom att låna in handledare eller timanställda pensionerade lärare med lektorskompetens (eller motsvarande). Den handledarkompetens som fanns/finns framstår som tillfredställande för examinationer på avancerad nivå. Två av lärarna har forskarhandledarutbildning.

Dialog med utbildningen:

Diskuterades om lärarkapaciteten tillräcklig för såväl för handledning som examination av examensarbeten. Med 6 - 8 examensarbeten per år är lärarkapaciteten tillräcklig för närvarande, tidigare har inlån gjorts. Samtliga lärare har vetenskaplig eller pedagogisk bakgrund.

Kommentar avseende pedagogisk kompetens:

Sakkunnig 1

Den pedagogiska kompetensen bedömer jag som god. Alla har erfarenhet av utbildning, och flertalet har erfarenhet från olika nivåer inom utbildningssystemet. Samtliga har genomgått högskolepedagogisk utbildning. Min bedömning av den pedagogiska kompetensen stärks av hur det i självvärderingen beskrivs att lärarna arbetar tillsammans för att utveckla utbildningen, samt i viss mån av den goda genomströmningen, även om genomströmning naturligtvis påverkas av flera faktorer.

Sakkunnig 2

Den pedagogiska kompetensen framstår som god, både avseende tidigare och uppdaterad sammanställning. Flera av lärarna har lärarutbildning och alla har högskolepedagogisk utbildning om minst 7,5 hp.

Kommentar gällande kompetensbehov:

Sakkunnig 1

Som framgått ovan ser jag behov av ytterligare rekrytering av vetenskapligt meriterad personal. Även välmeriterade adjunkter med bred grundutbildning, till exempel lärare i bild, kan bidra till att bibehålla en god kompetens och en väl sammansatt lärargrupp.

Eftersom det är svårt för lektorer som befinner sig tidigt i karriären att erhålla externa medel som möjliggör forskningstid, är det önskvärt med interna satsningar som ger befintlig personal möjlighet att forska och publicera sig. Det skulle kunna bidra till att minst en lektor meriterar sig till docent. En docent skulle i sin tur kunna öka möjligheterna att erhålla externa medel och därigenom upprätthålla forskningen i ämnet. Det skulle också stärka handledarkompetensen inom gruppen för doktorander. En sådan satsning skulle även öka Högskolan Dalarnas attraktionskraft som arbetsplats. En ökad forskningsaktivitet skulle dessutom gynna grundutbildningen, eftersom den ger bättre förutsättningar för anställd personal att hålla sig uppdaterad inom forskningsfältet, vilket är viktigt för utbildningens utveckling och för att säkerställa utbildning på vetenskaplig grund.

Sakkunnig 2

För att på sikt säkerställa utbildningens kvalitet vad gäller undervisning men framför allt forskning, behöver lärolaget förstärkas. Som nämnts ovan framstår kompetensen avseende undervisning och handledning vara goda hos de enskilda lärarna. Men sammantaget framträder en utbildning som är sårbar på grund av att lärarna som bär utbildningen är få. Det verkar inte hållbart att i längden bedriva en utbildning där heltidsekvivalenterna (beräknat utifrån "Uppskattad arbetstid i den utvärderade utbildningen (% av heltid)") har varit 2.53 och i dagsläget är 1.86. Även med reservation för felberäkningar är procentsatserna låga.

Dialog med utbildningen:

Instämmer med de sakkunniga i att utbildningen är sårbar på grund av att lärarna som bär den är få. Fler adjungerade adjunkter (t ex verksamma lärare) skulle avlasta undervisning och frigöra forskningstid.

3 Utbildningens genomförande

Värdering av lärandemål i kurs- och i förekommande fall utbildningsplaner i förhållande till examensmål och utbildningens inriktning:

Sakkunnig 1

Bildämnet består av flera olika kunskapsområden som är relaterade till bild. Därtill är ämnet ett utpräglat skolämne som har utvecklats och vidgats genom sin historia, vilket har medfört en viss stoffträngsel, något som också märks i såväl skolämnets kursplaner som i högskolornas kursplaner. I de dokument jag har granskat ser jag att man har tagit in ett väl avvägt ämnesinnehåll i de kurser som riktar sig till grundskolans tidiga år och i den första kursen i bild som ingår i ämneslärarprogrammet. I dessa kurser läggs en bred grund i skapande, kombinerat med grunder i analys av visuell kultur. I de följande kurserna i ämneslärarprogrammet finns både breddning och fördjupning av ämneskunskaper. Detta harmonierar med bildämnet i skolan och med den ökande graden av komplexitet, teknisk kunnsighet och analysförmåga. Tillsammans bidrar dessa kurser till en god grund i ämneskunskaper som är relevanta för yrkesutövningen som lärare i bild.

Till dessa ämneskunskaper kommer ämnesdidaktiska kunskaper, som också introduceras och därefter fördjupas i följande kurser. I de kurser som riktar sig till lärare i yngre åldrar bedömer jag att bredden i de ämnesdidaktiska kunskaperna motsvarar det som krävs för yrkesutövningen. Sammantaget bedömer jag att examensmålen uppfylls genom dessa kurser, även om vissa förtydliganden kan göras.

När det gäller ämnesdidaktik respektive ämneskunskaper integreras dessa i kursernas olika delkurser. Detta upplägg är begripligt med tanke på stoffträngseln och att kurserna riktar sig till blivande lärare i bild. Samtidigt blir det svårt att utläsa hur många av högskolepoängen i delkurserna som avser ämnesdidaktik och hur många som avser ämneskunskaper. Denna sammanblandning återspeglas delvis i de matriser som ingår i underlaget för utvärderingen, där examensmål och kursmål länkas samman. En tydligare beskrivning och fördelning av högskolepoäng i kursplanerna skulle kunna avhjälpa detta.

Sakkunnig 2

Utifrån bifogade kursplaner och målmatriser uppfattar jag att lärandemålen generellt förhåller sig väl till examensmålen och utbildningens inriktning. Sammantaget ger kurserna inom Ämneslärarprogrammet ingång Bild (Bild I, II resp. III med didaktisk inriktning, samt därtill Examensarbete i bild för ämneslärarexamen, inriktning gymnasieskolan alt. inriktning grundskolans årskurs 7-9, 30 hp vardera) goda förutsättningar för måluppfyllelse avseende sådana ämneskunskaper som krävs för yrkesutövningen. Ämnesdidaktiska perspektiv introduceras i den första bildkursen och återkommer konsekvent i utbildningen. Dessa vävs också samman med ämnesstudiernas såväl teoretiska som gestaltande/hantverksmässiga delar och studenterna ges möjlighet att uppvisa ett brett kunnande inom ämnesstudiernas huvudområde. Studenterna förväntas göra didaktiska reflektioner i både gestaltad och teoretisk/skriftlig form, vilket möjliggör väsentligt fördjupade kunskaper inom vissa delar av huvudområdet. I Bild II med didaktisk inriktning ingår delkursen Visuellt fördjupningsarbete, 7,5 hp som enskilt eller tillsammans med delkursen Visuellt utvecklingsarbete, 15 hp (i Bild III med didaktisk inriktning för gymnasieskolan) torde ge god grund för examensarbetet och därmed bidra till fördjupad insikt i aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete. I självvärderingen anges också att undervisningen utgår ifrån de fyra punkterna i Högskolan Dalarnas Regler för forskningsanknytning av utbildning i alla kurserna Bild I, II och III.

Kurserna Bild i grundskolans tidigare år, del A 15 högskolepoäng, samt Bild för grundlärare, årskurs 4-6 30 högskolepoäng, anser jag är problematiska. Med tanke på att även dessa kurser är distanskurser, med endast 2 respektive 3 campusträffar, är det tveksamt om studenterna får tillräckliga kunskaper för att kunna omsätta såväl teoretisk som praktisk bildkompetens på ett professionellt sätt i arbetet med barn i grundskolans tidigare år.

Dialog med utbildningen:

Kommenterades angående sakkunnigas svårighet att utläsa hur många hp i delkurserna som avser ämnesdidaktik och hur många som avser ämneskunskaper, att alla kurser har en didaktisk, en ämnesvetenskaplig och en konstnärlig del, men att dessa kan vara svåra att särskilja.

Kommenterades angående sakkunnigs tveksamhet huruvida studenterna får tillräckliga kunskaper för arbete med barn i grundskolans tidigare år, att mycket av denna slags kompetens ligger i UVK- kurser på programnivå.

Värdering av utbildningens nivå:

Sakkunnig 1

Sammanfattningsvis bedömer jag att nivån på de kunskaper som studenterna ska tillägna sig, liksom hur progressionen av kunskaper byggs upp i kurserna Bild I–III, är god och väl relaterad till examensmålen.

Sakkunnig 2

Utbildningens kurser Bild I, II och III är på grundläggande nivå, medan de båda examensarbetskurserna är på avancerad nivå. Eftersom studenterna väljer i vilket av sina ämnen de skriver examensarbete innebär detta att en student kan ha endast 60 hp i bild och ändå blir behörig att undervisa i ämnet i grundskolans alla årskurser. Därför är det viktigt att utbildningens kurser även på grundläggande nivå bedriver en undervisning och innehåller kunskapskrav som garanterar välutbildade lärare även för yngre åldrar. Något som är ett generellt problem och som diskuteras nationellt. Utifrån bifogade dokument bedömer jag att nivån på Ämneslärarprogrammet Bild är god och uppfyller examensfordringarna.

Värdering av progressionen i utbildningen:

Sakkunnig 1

Sakkunnig 2

Utifrån kursplaner, målmatriser och självvärderingens exempel framstår det som att arbetet med att garantera progressionen mellan kurserna är väl genomtänkt. Kunskaper i ämnesdidaktik, ämnesteorier samt ”konstnärligt hantverk” löper i tre parallella spår och av skrivningar i kursplanerna kan utläsas hur graden av självständighet och reflektion förväntas öka samt fördjupas. Detsamma gäller avseende utforskande och experimenterande i det egna bildskapandet. Huruvida det faktiskt är möjligt för studenterna att i stor utsträckning på egen hand utveckla fördjupad förmåga att tillämpa sina hantverksmässiga kunskaper, är svårt att uttala sig om utan att ha tagit del av studentarbeten.

Värdering av kopplingen mellan lärandeaktiviteter – examinationer – bedömning – lärandemål – examensmål:

Sakkunnig 1

Sakkunnig 2

Det framgår att det finns en noga övertänkt och tydlig koppling mellan kursernas mål, innehåll, arbetssätt och examinationsformer. I självvärderingen framhålls värdet av att studenterna tränas i att redovisa och gestalta kunskap på ett multimodalt sätt, något även jag ser som en styrka, inte minst då det är ett centralt inslag i studenternas kommande yrkesutövning. En styrka är också att det finns betygskriterier på delkursnivå i samtliga kurser (Bild I–III, och examensarbetskurser), vilka tydligt avspeglar kursernas målbeskrivningar och examinationsformer. Jag bedömer därför att kopplingen till examensmålen är god.

Förefaller studenterna få en tillräcklig förberedelse inför examensarbetet?*Sakkunnig 1*

Uppgiftsexemplen som bifogats tydliggör hur målen konkretiseras i examinerande uppgifter och att det finns en tydlig länkning mellan examensmål, lärandemål i kurserna och de examinerande uppgifterna. I bildkurserna examineras vissa delar skriftligt och andra genom redovisning av bildarbeten, men dessa kurser ingår i ett lärarprogram där studenterna får träna sitt akademiska skrivande i flera kurser. Därutöver ser jag i uppgifterna hur studenterna stegvis förvärvar kunskaper som förbereder dem för examensarbetet.

Sakkunnig 2

Kurserna som leder fram till examensarbetet är strukturerade på så sätt att de förbereder studenterna väl för det självständiga arbetet. Inte minst genom att arbets- och examinationsformer är varierande och utmanar studenterna på olika sätt vad gäller att tillägna sig och kommunicera kunskap. Som exempel kan anges delkurserna Visuellt fördjupningsarbete (7,5 hp, i Bild II) och Visuellt utvecklingsarbete (15 hp, i Bild III). Även om delkursen Visuellt fördjupningsarbete lägger betoning på gestaltande arbete, vilket inte ingår i examensarbetet, så är förmågan att kunna reflektera över gestaltande arbete som process och kunskapsform, liksom att kunna redogöra för och reflektera över bedömning och betygssättning i ämnet bild centrala för en bildlärarkompetens. Därmed kan ett examensarbete fördjupa sig i hantverksmässigt och gestaltande kunnande, såväl empiriskt som teoretiskt, utan att det för den skull presenteras ett gestaltade arbete för examination. Vad gäller vetenskapsteoretiska och forskningsmetodologiska inslag, så finns dessa framför allt i examensarbetets delkurs 1, men olika former för metod, analys och möten med teori återfinns även i tidigare kurser.

Synpunkter på examensarbetskursens upplägg, samt handledning och examination av examensarbetet:*Sakkunnig 1*

Examensarbetet genomförs som två kurser, där studenterna arbetar med kunskapsinhämtning som är relevant för att genomföra en studie inom ramen för ett examensarbete, samt med kunskapsöversikt, syfte och forskningsfrågor. I den andra kursen får studenterna en handledare som stöd i processen att utveckla, genomföra och rapportera studien i en skriftlig uppsats. Upplägget med en förberedande kurs om 15 hp ser jag som en styrka, eftersom det bör rusta studenterna inför själva genomförandet av examensarbetet.

Sakkunnig 2

Examensarbetenas upplägg (inriktning mot 7-9 och mot gymnasiet samläser) med 15 hp ”förberedande” arbete i delkurs 1 och 15 hp empirisk studie i delkurs 2 är logisk och innehållsmässigt genomtänkt. Delkurs 1 har en tydlig bilddidaktisk inriktning med fokus på att studenten ska formulera

en forskningsbakgrund inom ett avgränsat bilddidaktiskt område. Det faktum att den sista VFU-kursen (15 hp) infaller på hösten före examensarbetet hjälper till att rikta studentens blick mot ämnesdidaktiska frågor och den egna (kommande) pedagogiska praktiken. Studenten förväntas koppla egen undervisningen till egna och andras erfarenheter, liksom till relevanta forskningsresultat för att därigenom bidra till utvecklingen av yrkesverksamheten.

Delkurs 1 examineras genom tre delexaminationer, vilket möjligtvis är överambitiöst med tanke på att examinationer tenderar att ta mycket lärartid i anspråk. Delkurs 2 examineras vid ett ”ventileringsseminarium” där studenten försvarar sitt examensarbete och granskar en medstudents arbete.

Handledningen i delkurs 1 består av grupphandledningar och inlämning av texter inför handledningstillfällen. Handledningen i delkurs 2 beskrivs som mer individuell men om studenten önskar genomföra grupphandledning, eller en kombination av båda formerna. Det senare är en bra lösning, både med tanke på lärartimmar som går åt, men också eftersom handledning bör ses som möjliga kollektiva lärtillfällen. Dock är det nödvändigt att studenten garanteras några timmar individuell handledning. Handledningstiden anges till 15 timmar fördelat på 10 veckor. Gissningsvis avser det handledningen i delkurs 2, vilket då skulle betyda att tiden för grupphandledning i delkurs 1 inte är inräknad i detta.

Sammantaget framstår examensarbetskursens upplägg, handledning och examination som bra och välfungerande.

Dialog med utbildningen:

Diskuterades sakkunnigas yttrande avseende innehåll och syfte med den förberedande kursen. Delkurs 1 är forskningsförberedande motsvarande en ”teori- och metodkurs” Kursen examineras genom tre inlämningsuppgifter och har visat sig stärka genomströmningen då examinator vid halvtid får chans att se att studenterna har tillägnat sig tillräcklig förståelse inför upplägget av sitt examensarbete.

Värdering av hur utbildningen förbereder för yrkeslivet:

Sakkunnig 1

Se *Värdering av lärandemål i kurs- och i förekommande fall utbildningsplaner i förhållande till examensmål och utbildningens inriktning.*

Sakkunnig 2

Målet om ämneskunskaper för yrkesutövningen, inbegripet aktuellt forsknings- och utvecklingsarbete uppfylls. Utbildningens varierade arbets- och examinationsformer är en styrka i detta. Det som framstår som en utmaning är det faktum att studenterna i så pass hög utsträckning förväntas träna sina hantverksmässiga förmågor på egen hand. Självvärderingen tar också upp problemet med få VFU-handledare med handledarutbildning, vilket självfallet kan påverka hur studenten förbereds för yrkeslivet negativt. Detta är dock svårt för utbildningen att påverka. Ett annan utmaning gäller möjligheterna för utbildningens lärare att genomföra fysiska VFU-besök, vilket är att föredra framför digitala sådana. Men eftersom studenterna kan be om att få genomföra VFU i hela landet blir digitala besök och digitala trepartssamtal nödvändiga. Trots dessa utmaningar verkar upplägget av VFU-kurserna, samt deras placering i utbildningen där VFU varvas med teoretiska studier och seminarier, väl genomtänkt för att den studerande ska kunna utveckla ett professionellt lärarskap. Under den sista

VFU-kursen ökar kraven på att studenten tar ett självständigt helhetsansvar för planering, genomförande, utvärdering och utveckling av undervisning. I självvärderingen sägs också att de studerande vanligtvis genomför sin VFU i den egna hemkommunen och att detta skapar samverkan med skolor runt om i Sverige, i såväl städer som glesbygd. Som ett positivt resultat anges att detta ökar studenternas möjligheter att få arbete efter studierna. Men om studenten bor i och gör VFU i en liten kommun med få arbetstillfällen är inte denna koppling självklar.

4. Studenternas utveckling av vetenskaplig kompetens

Värdering beträffande studenternas utveckling av vetenskaplig kompetens:

Sakkunnig 1

I det underlag jag haft tillgång till för utvärderingen ingår inte några examensarbeten, vilket innebär att min bedömning enbart kan baseras på hur förberedelsen för examensarbetet och utvecklingen av studenternas vetenskapliga kompetens framställs i bildkursernas kursplaner, uppgifter och i självvärderingen. Denna begränsning inverkar på möjligheten att fullt ut bedöma den faktiska nivån på och progressionen i studenternas vetenskapliga kompetens.

Studenternas vetenskapliga kompetens med relevans för yrkesutövningen grundläggs redan i den första bildkursen och utvecklas successivt genom de tre bildkurserna. Detta sker bland annat genom analys och reflektion av egna kunskaper och arbeten samt genom analys av kurskamraters inlämningar, där kamratrespons används. I flera uppgifter tränas studenterna i vetenskaplig metod och i ett vetenskapligt förhållningssätt, där kraven på komplexitet ökar mellan kurserna. Denna utveckling av studenternas vetenskapliga kompetens speglas också i valet av kurslitteratur och i hur studenterna arbetar med denna. Kurslitteraturen beskrivs vila på vetenskaplig grund. I de senare kurserna läser studenterna även forskningsartiklar. Studenterna tränas i att läsa akademiska texter och i att reflektera kritiskt. Detta visar att komplexiteten i texterna och kraven på studenternas läsning ökar genom kurserna.

Det framgår dock inte av underlaget om studenterna får en tydlig fördjupad förståelse för skillnaden mellan olika kunskapsformer, olika fält med sina respektive metoder och de kunskapsanspråk som dessa medför, eller för skillnaden mellan vetenskaplig och forskningsbaserad grund.

Sammantaget planeras utbildningen så att studenterna ska utveckla sin vetenskapliga kompetens, vilket har direkt relevans för den kommande yrkesutövningen. Omfattningen av deras vetenskapliga kompetens går dock inte fullt ut att avgöra utifrån utvärderingsmaterialet, men den förefaller vara likvärdig med hur detta ser ut vid andra lärosäten i Sverige.

Sakkunnig 2

Eftersom det inte ingår i utvärderingen att ta del av examensarbeten (vilket jag ändå gjort, i liten omfattning) är det svårt att göra denna värdering, den blir därför huvudsakligen ett antagande utifrån bifogade dokument. Jag ser det som en styrka att studenterna tidigt och successivt introduceras i vetenskapligt förhållningssätt och att uppgifter, arbetssätt och examinationer återkommande aktualiserar och fördjupar sådant som att redogöra för och tillämpa begrepp, genomföra analyser och reflektera över didaktiska konsekvenser, tolka och kritiskt granska andras och egna multimodala texter. Eller som det anges i målen för Bild II; tillämpa relevanta teorier i egen kunskapsproduktion inom en specifik visuell bildgenre. Jag menar att detta är exempel på att utbildningen skapar goda förutsättningar för studenterna att utveckla vetenskaplig kompetens.

Sakkunnigas sammanfattning

Styrkor inom utbildningen:

Sakkunnig 1

- Kompetensen i att bedriva distansundervisning för lärarutbildning i ämnet bild är unik och bör tas till vara och utvecklas vidare.
- Det lagarbete som beskrivs i självvärderingen, där lärarna gemensamt arbetar för att hålla hög kvalitet och utveckla undervisningen, är en styrka.
- Lärarlagets sammansättning innan pensionsavgångarna bidrog till en bredd av ämneskunskaper och gedigen undervisningserfarenhet. Den personalsammansättning som redovisas i det senaste dokumentet visar på bredd i ämneskompetens samt personal med högskolepedagogisk utbildning och undervisningserfarenhet.
- Personalens engagemang i olika forskargrupper och nationella samt internationella nätverk är värdefull för ämnesutvecklingen.

Sakkunnig 2

Utbildningen har en god och stark bilddidaktisk profil, med kurser som framstår som genomtänkta, med god progression och ett innehåll som väl svarar mot examensmålen. Utbildningen skapar goda förutsättningar för studenterna att utveckla vetenskaplig kompetens. Det faktum att det är en (till övervägande del) distansutbildning kan ses som en styrka – men också en svaghet.

Svagheter inom utbildningen:

Sakkunnig 1

- Förändringar i personalstyrkan, såsom pensionsavgångar, riskerar att leda till ett kompetenstapp.
- Forskningsmiljön är relativt svag. Två av de tre lektorerna som arbetar inom ämnet har inte publicerat sig i någon större utsträckning, och ingen av lektorerna är docentmeriterad.
- Viss personal har en smalare kunskapsprofil som inte täcker hela innehållet i ämnesundervisningen.

Sakkunnig 2

Diskussionen om huruvida konstnärliga/estetiska/praktiska utbildningar lämpar sig för distansutbildning har en (förhållandevis) lång historia. Det är uppenbart att det går att bedriva bildlärarutbildning på distans. Men svårigheterna med att säkerställa att studenterna på egen hand, på distans och med endast få timmars lärarledd undervisning, förmår utveckla fördjupade kunskaper och förmågor i 2- och 3-dimensionell bildframställning, plus för gymnasiet i digitala tekniker – är en utmaning. Likaså ser jag en svaghet i förfarandet med i huvudsak digitala VFU-besök.

En svaghet avseende forskning är att tid (procent av tjänster) för forskning i nuläget och med planerade pensionsavgångar framstår som bekymmersamt liten. I den första förteckningen över lärarkapacitet och lärarkompetens (2025-12-11) anges "arbetstid för forskning med relevans för den utvärderade utbildningen (% av heltid)" till sammanlagt 127%. Detta innefattade då en doktorands forskningstid 80%. Tar man bort den kvarstår ändå 47% tid för forskning. I förteckningen från 2026-03-23 är samma siffra 27%. Jag antar/hoppas dock att det är temporärt att en nydisputerad lärare kvarstår på adjunktstjänst utan forskningstid i tjänst.

Möjligheter för framtida utveckling:*Sakkunnig 1*

Högskolan Dalarnas distansbaserade lärarutbildning i ämnet bild fyller en nationellt viktig funktion genom att erbjuda lärarstudenter med geografiska eller familjerelaterade hinder möjlighet att bli behöriga bildlärare. Denna kompetens bör tas tillvara och vidareutvecklas för att möta det fortsatta behovet av bildlärare i Sverige.

För att stärka forskningsmiljön ser jag också behov av interna satsningar på forskningstid för lektorer, så att de ges reella möjligheter till docentmeritering. En docent, eller ännu hellre en ämnesprofessor, skulle kunna driva den vetenskapliga utvecklingen, öka möjligheterna att erhålla externa forskningsmedel och upprätthålla en levande forskningsanknytning. En stärkt forskningsmiljö gynnar i sin tur den vetenskapliga kvaliteten och säkerställer att utbildningen förblir uppdaterad i förhållande till aktuellt kunskapsläge.

Sakkunnig 2

I Självvärderingen ges bland andra följande argument avseende Utbildningsprogrammets relevans ur ett samhällsperspektiv:

”Ämnet Bild är det enda kvarstående estetiska ämnet på Högskolan Dalarna, vilket gör att ämnet har en viktig plats i ämneslärarutbildningen. Valmöjligheten att läsa ämnet Bild lockar lärarstudenter till Högskolan Dalarnas ämneslärarutbildning. Vi ser också att det finns ett intresse hos andra lärosäten, som i sin lärarutbildning inte erbjuder ämnet Bild, av att samarbeta med Högskolan Dalarna. Genom samarbetet med oss kan de då erbjuda sina studenter att läsa Bild. Inför framtida samarbeten med andra lärosäten med ämneslärarutbildningar är det således en tillgång för Högskolan Dalarna att kunna erbjuda ämnet Bild.” (s. 27) Likaså lyfts relevansen av ämnet Bild och visuella studier i en digitaliserat bildrikt samhälle.

Jag håller med om att utbildningen fyller en viktig funktion på såväl ett nationellt som regionalt plan och därför bör ges möjligheter för framtida utveckling. Men för att stärka forskningsprofilen, vilket kan ske genom ökat samarbete med Audiovisuella studier och Pedagogiskt ledarskap och pedagogiska miljöer, behövs mer forskningstid i tjänst. Möjligtvis kunde institutionen (IKS) anställa adjungerade adjunkter, vilka delar sin arbetstid mellan högskolan och ungdomsskolan, för att öka lärarkapaciteten och frigöra forskningstid för lektorerna.

En välutvecklad distansutbildningsmiljö behöver också ha en fortsatt välutvecklad campusmiljö med helst ökade möjligheter för studenterna att fördjupa sig i det hantverksmässiga arbetet. Mer hybridundervisning kunde vara en möjlighet för att samtidigt ha fler campusstudenter och studenter på distans (det framgår ingenstans i vilken omfattning hybridundervisning sker).

Sårbarhet för förändringar:*Sakkunnig 1*

Sårbarhet för förändringar gäller främst sammansättningen av personalgruppen. Rekryteringsstrategier gällande personal är väsentliga för att säkerställa utbildningens långsiktiga kvalitet. Nyrekrytering av vetenskapligt meriterad personal – exempelvis personer som disputerat i pedagogiskt arbete med inriktning mot bild eller motsvarande – skulle kunna säkerställa att viktig ämneskompetens finns inom

lärosätet. Personer med denna bakgrund har den bredd av kunskaper som krävs för hela ämnesutbildningen och skulle göra arbetslaget mindre sårbart för förändringar.

Sakkunnig 2

Antalet förstahandssökande och antagna till Ämneslärarprogrammet Bild vid Högskolan Dalarna är relativt lågt och en liten utbildning är mer sårbar än en större ifall söktrycket sjunker.

Lärarytbildningar är kanske särskilt utsatta för politikens svängningar. Att vi själva anser att vi har goda argument för att satsa på lärarytbildningar inom bild och visuell kultur, som utbildar för en framtid där visuell läskunnighet och ett kritiskt förhållningssätt till alla former av visuell kommunikation utgör en hörnpelare – övertygar inte nödvändigtvis politiker och beslutsfattare. Om förslaget att minst C i svenska krävs för att bli antagen till lärarytbildningar går igenom, finns uppgifter som pekar på att ett sådant krav skulle kunna innebära att så många som 40-50 procent av de nuvarande lärarytstudenterna inte skulle nå upp till behörighetskravet. Vilket åtminstone initialt skulle påverka våra utbildningar i mycket hög grad. Situationen är alltså inte unik för Bildlärarytutbildningen vid Högskolan Dalarna. Men, i ett sådant scenario skulle det faktum att utbildningens är landets enda renodlade distansutbildning kunna vara en konkurrensfördel.

Som tidigare har påpekats ser jag en sårbarhet i att utbildningen bärs av förhållandevis (utifrån vad jag kan utläsa av bifogade dokument) få lärare. Varje tappad kompetens (lärare, forskare) i form av del-/heltidspensionering, eventuell sjukdom etcetera riskerar att få stora negativa effekter.

Övriga synpunkter eller frågor:

Sakkunnig 2

Kommentar avseende bedömningar som gjorts i relation till utbildningens lärarkompetens och lärarkapacitet. Jag har tagit i beaktande att den utbildning som här bedöms har haft en bemanning som var aktuell då underlaget sammanställdes. Samtidigt vet jag att den förteckning jag först fick över lärarkompetens och lärarkapacitet (från 2025-12-11) idag är inaktuell. För att kunna göra en rättvisande bedömning i de områden som pekar mot framtiden bad jag därför om – och fick – en uppdaterad tabell (från 2026-03-23).

Jag vill också kommentera att det medför svårigheter att bedöma en utbildnings kvalitet, särskilt avseende utbildningens genomförande och att värdera studenternas utveckling av vetenskaplig kompetens utan att göra intervjuer med lärare och studenter, eller läsa självständiga arbeten/examensarbeten. Därför har jag också läst några slumpvis utvalda examensarbeten som jag hämtade från DiVA.

En fråga jag hade ställt (av nyfikenhet) om tillfälle givits, handlar om ”konstpedagogisk metodik”, ett begrepp vars relation till bildpedagogisk metod(-ik) inte lyfts i något av de dokument jag läst. Till exempel: ”Under termin två, i Bild II, fördjupar de studerande också sina kunskaper i teckning, måleri, konstpedagogik, ämnesdidaktik, bildteori, visuell tredimensionell, gestaltning och digitalt bildskapande. Konstpedagogisk metodik behandlas genom att den studerande på olika sätt får prova att arbeta konstpedagogiskt med samtida och historiska konstverk.” (Självvärderingen s. 11) På vilket sätt skiljer sig ett konstpedagogiskt arbete ifrån ett bildpedagogiskt sådant, till exempel i mötet med samtida och historiska konstverk?

Användningen av ”konstpedagogik” sker vanligtvis i relation till konsthallar, museer och liknande. Jag undrar därför om det är av strategiska skäl man använder sig av begreppet i beskrivning av utbildningen? Kanske för att locka till sig sökande som istället för skolan ser just det typen av pedagogiska miljöer som möjliga framtida arbetsplatser?

Signerats av: Céline Rocher Hahlin (HDa), 2026-08-26 Pierre Vogel (HDa), 2026-08-25 Roger Nyberg (HDa),

Signerats av: Linda Vixner (HDa), 2026-08-26